

**Posudek oponenta magisterské diplomové práce
Věry Párysové**

Narativní strategie v románu Cudžiho Kunia Letní pevnost

Autorka předkládané diplomové se zabývá rozbořem románu *Letní pevnost* (jap. *Nacu no toride*) od spisovatele Cudžiho Kunia (1925-1999), který v šedesátých letech zaznamenal značný úspěch, ale rozhodně nepatří mezi ve světě nejznámější japonské spisovatele. To je možná dáno tematikou a oborem, který vystudoval. Toto jeho zázemí mohlo mít určitě vliv na jeho tvorbu, ale autorka diplomové práce se nenechala zlákat laciným přístupem orientovaným na autora. Svůj rozbor odvozuje od významový složek a celkové výstavby samotného díla.

Nejprve stručně nastiňuje osudy Cudžiho Kunia jako spisovatele, a poté se zabývá problematikou názvu rozebíraného románu. Ukazuje různé přístupy k této problematice, přičemž na základě předpokladů získaných studiem práce D. Hodrové zdůrazňuje otevřenost a záměrnou nejasnost názvu Cudžiho románu. Stejně úvahy jsou zaměřeny na motto celé knihy, jímž je citát z Janova evangelia. Značnou část práce věnuje rozboru vystupujících postav, celkem dvě samostatné kapitoly, dále se zabývá popisy míst v románu a způsobu, jakým spisovatel pracuje s časem. Klíčová je pak pro autorku sedmá kapitola románu, kde lze hledat vyvrcholení celého díla. Nutno připomenout, že si diplomantka všímá i číselných vztahů uvnitř díla, a připouští možnost, že Cudži pracuje s křesťanskou symbolikou a magickou mocí čísla sedm. Předposlední kapitolu věnuje samotné výstavbě románu *Letní pevnost* a jeho kompozičnímu rytmu. V poslední kapitole se pak letmo dotýká estetické hodnoty a psychologických aspektů díla. To je v porovnání s ostatními kapitolami jedním z nejslabších míst diplomové práce, stejně jako závěr, který je v podstatě pouhou snůškou dojmů, i když nelze přehlédnout, že některé důležité myšlenky zde zaznívají.

Mezi slabá místa této práce patří použitá a citovaná literatura. Autorka v podstatě necituje žádné japonské prameny, přestože mohla čerpat z velkého množství komentářů a studií japonských literárních vědců. To samé platí v podstatě i o pramenech z jiných evropských jazyků, kromě češtiny. Ovšem právě proti pravidlům češtiny hřeší v celé práci, která svým rozsahem jen stěží dosahuje požadovaného počtu normostran. V případě interpunkce lze pouze doufat, že se jedná o opomenutí z roztržitosti. Při rozboru díla však diplomantka prokazuje, že s literárním textem dokáže zacházet citlivě, a všímá si momentů, které by mohl čtenář i při několikerém čtení přehlédnout. Přesvědčivě působí obzvláště autorčina snaha ukázat, že *Letní pevnost* je moderní otevřený román, že otevřenost je jedním z jeho specifíků. S výjimkou závěru a výše uvedených výtek se jedná o práci zdařilou, vyhovuje požadavkům na práci diplomovou a hodnotím ji proto známkou **velmi dobře**.